

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., v právní věci žalobce **J. I.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem v Šumperku, Starobranská 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2012, č. j. KUOK 74491/2012, ve věci záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 8. 2012, č. j. KUOK 74491/2012, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Pavla Švestáka, advokáta se sídlem v Šumperku, Starobranská 4.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, kterým bylo částečně změněno rozhodnutí Městského úřadu Zábřeh (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 5. 2012, č. j. 2012/243/DO-MUZB, když ve výrokové části byl za text „doručeny dne 10. 2. 2012“ vložen text „a doplněny dne 2. 3. 2012“, text „proti provedenému záznamu“ byl nahrazen textem „proti provedeným záznamům“ a text následující za textem „(dále jen řidiče)“ byl nahrazen textem „se s výjimkou jejich části týkající se záznamu jednoho bodu v registru řidičů provedeného ke dni 16. 5. 2011 zamítají jako nedůvodné a provedené záznamy tří bodů ke dni 17. 9. 2008, dvou bodů ke dni 26. 6. 2009, tří bodů ke dni 23. 8. 2010, dvou bodů ke dni 3. 12. 2010, tří bodů ke dni 15. 12. 2011 a dvou bodů ke dni 25. 1. 2012 v registru řidičů se potvrzují.“ Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo ohledně části námitek týkající se záznamu jednoho bodu v registru řidičů provedeného ke dni 16. 5. 2011 zrušeno a věc tohoto záznamu byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání. Žalobce tak fakticky napadá rozhodnutí v té části, kterou došlo k potvrzení rozhodnutí správního orgánu I. stupně ohledně šesti záznamů bodů v registru řidičů.

Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně jsou nezákonná a nepřezkoumatelná neboť:

1) pokutové bloky jsou naprosto nezpůsobilé být podkladem pro provedení záznamu bodů v registru řidičů. V případě pokutového bloku ze dne 25. 1. 2012 chybí popis skutku a jméno a podpis oprávněné úřední osoby, v případě pokutového bloku ze dne 15. 12. 2011 tento neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby, pokutový blok ze dne 3. 12. 2010 neobsahuje popis skutku - slovo pásy není popisem skutku, dále chybí jméno a příjmení oprávněné úřední osoby, v případě pokutového bloku ze dne 23. 8. 2010 není obsažen popis skutku, je přepisován, neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby, pokutový blok ze dne 26. 6. 2009 neobsahuje podpis oprávněné úřední osoby, dále je upraven dodatečně, což je zřejmé z pořízené kopie, a pokutový blok ze dne 17. 9. 2008 neobsahuje označení ustanovení skutkové podstaty souladné s popisem skutku a neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby;

2) správní orgán I. stupně se nevypořádal s námitkami žalobce. Předmět řízení, tj. jednotlivé záznamy v registru řidičů, byl žalobci předestřen teprve v jeho rozhodnutí;

3) byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, správní orgán I. stupně se fakticky nezabýval existencí rozhodnutí - podkladů pro zápis bodů do registru; provedené důkazy správní orgán I. stupně nesprávně vyhodnotil, resp. pouze na ně kuse odkázal, aniž by je jakkoliv hodnotil z hlediska právní relevance k projednávané věci;

4) mu nebylo poskytnuto přiměřené poučení a bylo tak porušeno ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu, k čemuž došlo v souvislosti s blanketním odvoláním, které žalobce nedoplnil ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu. Správní orgán jej měl kvalifikovaně poučit, jakým způsobem má vady odstranit, jak má odvolání formálně a obsahově vypadat. Usnesení ze dne 30. 5. 2012 takové nároky nesplňuje, je zcela vágní, právně nerelevantním přípisem, který nemůže mít pro žalobce negativní následky. Žalovaný tuto vadu nepoučení žalobce přešel;

5) žalovaný v popisu skutku a v odůvodnění žádným způsobem nereflektoval námitky žalobce.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby, neboť své rozhodnutí považuje za zákonné, správné a řádně odůvodněné, přičemž na jeho odůvodnění odkazuje.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 22. 2. 2012 bylo žalobci oznámeno, že dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení a byl vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Dne 5. 3. 2012 zahájil správní orgán I. stupně na základě písemně podané námítky žalobce proti provedenému záznamu správního řízení ve věci podání námitek k provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce namítal, že má pochybnosti o tom, že se dopustil přestupků, za něž mu byly zapsány body. Pokutový blok A 1638382 ze dne 25. 7. 2012 obsahuje popis přestupkového jednání: „45 km/h, 13.33 hod, Rooseveltova, X, pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 zák. č. 361/2000 Sb.“, na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uvedeno „166 Š.“. Pokutový blok N 8094950 ze dne 15. 12. 2011 na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby má uvedeno: „pprap. *podpis* VA 274080“. Pokutový blok N 8070246 ze dne 3. 12. 2010 obsahuje popis přestupkového jednání: „9:20 Zábřeh - ČSA § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – pásy“, na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uvedeno „304081 pr. *podpis*“. Pokutový blok W 0054653 ze dne 23. 8. 2010 obsahuje popis přestupkového jednání: „§ 18/4,6 z.č. 361/2000 Sb., L., R40/71/68, přičemž číslice 40 je přepisem číslice 50, 12.00, § 22/1F3“, na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uvedeno: „*podpis* A31890“. Pokutový blok E 6020214 ze dne 26. 6. 2009 je psán silnějším a slabším písmem, na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uvedeno „pprap. D., urč. asist.“. Pokutový blok F 1434255 ze dne 17. 9. 2008 obsahuje popis přestupkového jednání: 8.30 Zábřeh, telefonování za jízdy, přestupek dle § 7/1c z. č. 361/2000 Sb., § 22/1f zák. č. 200/90 Sb., na lince podpis s uvedením jména, příjmení a funkce oprávněné osoby je uvedeno: „pprap. *podpis*, VA 274080“. Dne 10. 4. 2012 bylo žalobci sděleno, že spisový materiál byl doplněn a že má právo v souladu s ustanovením § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, do spisu nahlédnout, vyjádřit se k obsahu spisu a k podkladům rozhodnutí, navrhnout důkazy. Žalobce na tuto výzvu nijak nereagoval. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 2. 5. 2012 byly námitky žalobce jako neodůvodněné zamítnuty. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 28. 5. 2012 odvolání, v němž uvedl, že rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné, nezákonné a nesprávné a že podrobné odůvodnění doplní ve lhůtě 15 dnů. Právní zástupce žalobce byl dne 30. 5. 2012 vyzván k doplnění podání – odvolání tak, že jej správní orgán I. stupně vyzval k odstranění nedostatků písemného odvolání ve lhůtě 5 pracovních dnů ode dne oznámení tohoto usnesení podle § 39 odst. 1 správního řádu. Žalobce podání nijak nedoplnil. Dne 28. 8. 2012 žalovaný rozhodl tak, jak je výše uvedeno.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Krajský soud považuje za oprávněnou námitku č. 1) žalobce týkající se pokutového bloku A 1638382 ze dne 25. 1. 2012 v tom smyslu, že tento pokutový

blok neobsahuje popis skutku a nemůže tak být způsobilým podkladem k zápisu do registru bodů řidičů, neboť z textu přestupkového jednání „45 km/h, 13.33 hod, Rooseveltova,X,“ ani ve spojení se zbývajícím obsahem bloku „pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1 zák. č. 361/2000 Sb.“ není dostatečně určité, jakého přestupku se žalobce dopustil. Pro určitost takového přestupku je v tomto případě nezbytné alespoň uvedení nejvyšší povolené rychlosti na kontrolovaném úseku. Takový údaj však nelze z předmětného bloku jakkoli seznat.

Naopak krajský soud nemůže přisvědčit dalším námitkám žalobce vůči nedostatkům pokutových bloků, neboť jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, nelze pokutový blok posuzovat s rigidní přísností po formální ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena, jak vyžaduje ustanovení § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Proto v případě pokutového bloku N 8070246 ze dne 3. 12. 2010, popis přestupku „pásy“ je dostačující při současném uvedení ustanovení právního předpisu, který stanovuje povinnost řidiče být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem.

Co se týče námitky žalobce do pokutového bloku W 0054653 ze dne 23. 8. 2010, je zřejmé, že k přepisu číslice 50 na číslici 40 došlo, nicméně ve spojení s uvedeným ustanovením § 18 a odstavce 4 a 6 zákona č. 361/2000 Sb., z něhož vyplývá, že *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1* (odst. 4), a dále, že *místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle § 61 odst. 2 lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavců 3 a 4 snížit* (odst. 6), je bez pochyb zřejmé, že nevyšší povolenou rychlostí v místě kontroly byla snížená rychlost 40 km.h-1, a je tak dostatečně určité, při uvedení dalších rychlostí, tj. rychlosti naměřené a rychlosti s toleranční odchylkou, jakého přestupku se žalobce v tomto případě dopustil.

K pokutovému bloku F 1434255 ze dne 17. 9. 2008 a k námitce žalobce soud uvádí, že popis skutku je souladný s označeným ustanovením skutkové podstaty ve znění účinném v době spáchání skutku, tedy 17. 9. 2008, neboť ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. stanoví, že *řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení*, což odpovídá popisu skutku uvedeném na pokutovém bloku jako „telefonování za jízdy“.

K pokutovému bloku E 6020214 ze dne 26. 6. 2009 krajský soud uvádí, že pouhá skutečnost, že pokutový blok je psán silnějším a slabším písmem, tedy pravděpodobně dvěma fixy či propisovacími tužkami, nezakládá ještě pochybnost o způsobilosti pokutového bloku být podkladem k zápisu do registru bodů řidičů, pokud tento splňuje všechny ostatní náležitosti a je řádně žalobcem podepsán.

Co se týče případných nedostatků ve jméně, příjmení či podpisu policistů, tyto jsou pouze formálními chybami a nezakládají nezpůsobilost bloku pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Pokud je na bloku napsané pouze: „166 Š.“ (jako v případě bloku A 1638382 ze dne 25. 7. 2012), může se jednat o identifikační číslo policistky a jméno nebo o identifikační číslo a podpis policistky. V případě bloku E 6020214 ze dne 26. 6. 2009, na němž je uvedeno „pprap. D., urč. asist.“, se může jednat jak o uvedení funkce a jména policisty, tak případně o funkci

a podpis policisty. Každopádně je zřejmé, kdo pokutový blok vypsál. Ani chybějící podpis policisty při uvedení jména a funkce nebo naopak chybějící jméno a příjmení při uvedení podpisu a identifikačního čísla policisty na pokutovém bloku nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam v případě, že je možné z jiných údajů na pokutovém bloku policistu identifikovat zpravidla z uvedeného jména nebo z identifikačního čísla policisty. K dostatečné identifikaci policisty tak postačuje i uvedení identifikačního čísla a podpis policisty, jak je tomu u pokutových bloků N 8094950 ze dne 15. 12. 2011, N 8070246 ze dne 3. 12. 2010, W 0054653 ze dne 23. 8. 2010 a F 1434255 ze dne 17. 9. 2008, na nichž je uvedeno: „pprap. *podpis* VA 274080“, „304081 pr. *podpis*“, „*podpis* A31890“ a „pprap. *podpis*, VA 274080“.

K námitce č. 2) žalobce krajský soud uvádí, že co se týče žalobcem tvrzené skutečnosti, že se správní orgán I. stupně nevypořádal s jeho námitkami, touto námitkou se soud nezabýval, neboť takové tvrzení je příliš obecné, není z něj zřejmé, z jakých konkrétních důvodů žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.). Dále soud nemůže přisvědčit ani námitce žalobce, že mu jednotlivé záznamy v registru řidičů byly předestřeny až v rozhodnutí. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, bylo žalobci dne 10. 4. 2012 sděleno, že spisový materiál byl doplněn a že má právo v souladu s ustanovením § 36 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, právo do spisu nahlédnout, vyjádřit se k obsahu spisu a k podkladům rozhodnutí, navrhnout důkazy. Skutečnost, že tohoto svého práva žalobce nevyužil, v žádném případě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.

Soud naopak přisvědčil námitce č. 4) žalobce, a sice že správní orgán nedostál své povinnosti vyplývající mu z ustanovení § 37 odst. 3 správního řádu ve spojení s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu. Přesto, že účastník správního řízení má zástupce z řad advokátů, u něhož je předpokladem patřičné právníké vzdělání, nemůže toto být důvodem pro zaslání naprosto obecné výzvy k odstranění vad podání tak, jak tomu bylo v tomto případě, a sice „vyzýváme vás k odstranění nedostatků písemného odvolání“ bez jakéhokoli dalšího upřesnění. I přes odborné zastoupení musí být z výzvy k doplnění odvolání zřejmé, které konkrétní skutečnosti mají být účastníkem doplněny tak, aby byly splněny náležitosti odvolání požadované ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu.

K námitce č. 3) a 5) žalobce krajský soud uvádí, že soud se těmito žalobními body nezabýval, neboť z nich není patrné, z jakých konkrétních důvodů žalobce považuje rozhodnutí za nezákonné (§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s.).

Z výše uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení před správním orgánem, které měly za následek nezákonnost rozhodnutí [ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek		3.000 Kč
b) náklady právního zastoupení advokátem		
α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100 Kč bez DPH / / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých do 31. 12. 2012	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do r. 2012	4.200 Kč
1) příprava a převzetí věci		
2) sepis žaloby		
β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
γ) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)		1.008 Kč
<i>Celkem</i>		<i>8.808 Kč</i>

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 22. května 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu